

SPEJDERNES MAGASIN

45. årgang

nr. 2 . februar 1961

BLIV VEN MED FUGLENE

Der er ofte nogen, der har spurgt mig, hvorledes det var muligt at overvinde vilde fugles frygt, så de f. eks. vil spise af ens hånd, og jeg er overbevist om, at det er et spørgsmål om tålmodighed mere end om personlig tiltrækning. Til tålmodighed hører at have god tid og tilstrækkelig interesse til at kunne vente, men selv om man er i besiddelse af disse ting, er mange menneskers bevægelser så lidet af-dæmpede, at de aldrig kan gøre sig håb om at vinde fugles fortro- lighed.

Man må nødvendigvis gøre lang- somme, jævne bevægelser, et en- kelt pludseligt ryk kan ødelægge, hvad det har kostet dage at nå — og det vil være meget vanskeligt at nå frem til det engang opnåede resultat igen.

Man kan begynde med at lade fuglene blive kendt med visse gen- stande. Jeg havde f. eks. en gam-

mel, brun havehat, som jeg anbrag- te for enden af verandaen. Somme tider gik jeg ud og udstødte mit sædvanlige fløjt til fuglene, og jeg havde så anbragt noget særligt til- lokkende spiseligt i hattepulden.

Efter at fuglene havde fået til- lid til hatten, var der kun et skridt til at få dem til at spise af min hånd. — Og der er altid den modige bogfinke, til at føre an!

En dag stillede jeg for morskab et fugleskræmsel op, gav det en gammel regnfrakke og en blød hat på, og anbragte det mageligt lænet op mod en bænk. Figuren havde en ulden handske på den ene »hånd«, og flere morgener i træk fyldte jeg håndfladen med hampe- frø.

En skønne morgen tog jeg fugle- skræmslet væk og anbragte mig selv i stedet for, iført samme frak- ke og hat og handske og med lidt fuglefrø i min fremstrakte hånd. Før jeg havde været der i to minut- ter, var bogfinken der og åd af min hånd!

Der kan gøres meget for at træk- ke fugle hen til et bestemt sted!

En mand så regelmæssigt en spætte på sin græsplæne og var me- get interesseret i at få den hen til sit vindue, hvor fodringskarrene hang. Derfor tog han en af behol- derne og anbragte den på græsplæ-

nen, og næste morgen havde han den glæde at se spætten hakke i den. Så flyttede han den hver morgen et lille stykke hen mod vinduet, lige til den var tilbage på sin oprinde- lige plads.

Spætten fulgte med hele vejen, og nu er den en daglig gæst.

Det må tilføjes, at på rejsen tværs over græsplænen blev beholderen hængt i en lille gren, stukket ned i grønsværen, så den hele tiden var ca. 35 cm hævet fra jorden.

Vinteren, hvor det kan knibe med føde for fuglene, er netop tiden til at få dem på nærmere hold.

Prøv, hvor store resultater, du kan opnå nu i år!

Husk, det er også tiden nu for iagttagelse af fuglelivet, og du skal helst gøre det sammen med én, højst to kammerater. Selvom du ikke kender fuglene ved navn, så prøv at gå ind i en park, lund eller skov, øv dig i at gå fuldstændig lydløst eller at stå helt stille, efter at du har kastet nogle fuglefrø fra dig, Så skal du se, at der bliver livligt omkring dig.

Brug så øjnene og læg mærke til hvor mange forskellige slags fugle du ser.

Når du kommer hjem, kan du beskrive dem og få at vide, hvad de hedder.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af Magasinets fotograf Jørgen Hansen.

Ven med fuglene	22	Knob-konkurrence	31
Spejderhjælpen	23	Egen — det første fartøj	32
Følg sporet — tag sporet	25	At færdes om natten	33
Hestetøven	26	Kvikke ulvehoveder	33
Altmuligmanden	27	Junglenyt	34
Hemmelig skrift	28	Fastelavnsmasken	35
Byg en tipi	29	Den glade dreng på vejen	36
En rigtig spejderkniv	30	Spejder-Tidende	37

Raske børn hjælper syge børn med 1 kvart million

Det store fællesforetagende: SPEJDERHJÆLPEN, som de fire spejderkorps under devisen: »Raske børn hjælper syge børn«, planlagde i 1959 for at markere 50-året for spejderbevægelsens fremkomst herhjemme, og som gik ud på, at alle spejdere en uge i september påtog sig et eller andet arbejde mod en beskedent betaling, er nu opgjort med det resultat, at der er indkommet 276.000 kroner.

Det planlagte fond, der har fået navnet »Spejdernes fond til fordel for nødlidende, syge og vanskeligt stillede børn« har herefter kunnet oprettes med direktør Høger Horsten, Direktoratet for Børne- og Ungdomsforsorgen (formand), overlæge, dr. med. Gudrun Brun, seminarirektor Aage Nørfelt samt en repræsentant for hver af de fire spejderkorps i bestyrelsen.

Bestyrelsen har nu drøftet spørgsmålet om, hvilke formål de ved den første »arbejdsuge« indkomne midler skal anvendes, og man er enedes om, at de bør anvendes til løsningen af betydningsfulde pioneropgaver, som vanskeligt kan løses uden et privat initiativ, men således at midlerne ikke under nogen form skal kunne erstatte offentlige midler.

Bestyrelsen har herefter vedtaget, at der af årets midler anvendes 260.000 kroner til følgende formål:

- Til hjælp til opførelse af børnegården SAMUELSGÅRDEN på det yderste Nørrebro i Kbhvn. 50.000
- Til hjælp til opførelse af et observationsspædbørnshjem for Jylland i Hasle ved Århus 50.000
- Til hjælp til opførelse af et nyt behandlingshjem i Udby på Fyn for for nervøse børn fra Fyn og Sønderjylland 50.000

Til at forestå etableringen af disse 3 institutioner, vil der blive nedsat særlige planlægningsudvalg, hvori repræsentanter for spejderkorpserne vil få sæde.

I planlægningsudvalget for »Samuelsgården« vil således en repræsentant for KFUM-Spejderne i Danmark indtræde, i udvalget for Udby behandlingshjem en repræsentant for Det Danske Spejderkorps og i

udvalget for Hasle observations-spædbørnshjem repræsentanter for Det Danske Pigespejderkorps og for KFUK-Spejderne i Danmark.

Til Red Barnets hjælpearbejde for algerske flygtningebørn .. 50.000
 Til Red Barnets børnehavearbejde i Grønland 50.000
 Til etablering af en ferielejr for vanskeligt stillede småbørn fra Storkøbenhavn 10.000
 De fire spejderkorps vil i forening drive denne lejr i sommeren 1961.

Til opførelse af børnegården Samuelsgården på det ydre Nørrebro.

Samuel sogns menighedsbørnehaven og fritidshjem har længe boet i meget dårlige lokaler i kirkens krypt. Der er for 2 år siden erhvervet 3 saneringsmodne ejendomme i Rådmandsgade med henblik på nedrivning og opførelse af en nybygning til institutionen. Denne skulle omfatte foruden børnehaven og fritidshjem en vuggestue, samt i tagetagen lokaler til det lokale KFUM, der nu har til huse i Rådmandsgade i en af de omhandlede saneringsmodne ejendomme.

Byggeomkostningerne er anslået til godt 1.250.000 kr., der forudsættes tilvejebragt dels ved størst muligt lån, dels ved støtte fra stat og kommune og dels endelig ved private midler, efter de sædvanlige principper: 140.000 kr.

Bestyrelsen råder heraf kun over 42.700 kr. og venters at kunne få dette beløb forhøjet med nogle tusinde kroner ved en påtænkt basar. Det er imidlertid meget vanskeligt på det ydre Nørrebro at tilvejebringe de endnu manglende ca. 100.000 kr.

Til opførelse af et observationsspædbørnshjem for Jylland i Hasle ved Århus.

I den senere tid har der, da de store årgange fra krigens tid nu er ved at få børn, været en stadig voksende trang til yderligere pladser på spædbørnehjem. Hertil kommer, at et sagkyndigt udvalg i en i foråret 1960 afgiven betænkning

har foreslået, at der til støtte for adoptionsarbejdet med hensyn til spæde børn oprettes nogle særlige spædbørnehjem, hvor børnene kan underkastes en børne-psykiatrisk observation. Det drejer sig om børn, der er født væsentligt for tidligt, eller som på grund af slægtsforhold frembyder særlig fare for svag begavelse eller andre karaktertræk, der gør tilrådeligheden af bortadoption tvivlsom.

Et sådant observations-spædbørnehjem med arbejdsområde Jylland foreslås indrettet i Hasle ved Århus, hvor kommunen allerede har skænket en til formålet egnet grund. De samlede udgifter til etablering af dette hjem incl. grund kan anslås til 800.000 kr.

Til opførelse af et nyt behandlingshjem i Udby på Fyn for nervøse børn fra Fyn og Sønderjylland.

I de senere år har man herhjemme indrettet forskellige nye typer af opdragelseshjem for at muliggøre en mere differentieret behandling af børn med tilpasningsvanskeligheder, men der mangler imidlertid

stadig nogle hjem, der kan behandle neurotiske børn med ganske særlige tilpasningsvanskeligheder, og overfor hvem opdragelseshjemmenes almindelige pædagogiske hjælpemidler ikke kan slå til.

Med den udvikling, som den børnepsykiatriske og børnepsykologiske sagkundskab har gennemgået i de senere år, er der nu mulighed for en bedre behandling bl. a. af meget nervøse børn, såfremt man hurtigt kan anvisne anbringelsen i en egnet institution. I de senere år er flere sådanne institutioner oprettet både i Nordjylland og på Sjælland, men der mangler stadig hjem af denne art for børn fra Fyn og Sønderjylland. Der påtænkes oprettet et behandlingshjem i Udby på Fyn ikke så langt fra Odense. Udgifterne til hjemmets etablering inklusive grund kan anslås til 1.350.000 kr.

Red Barnet's hjælpearbejde for algierske flygtningebørn.

I det østlige Marokko ved grænsen til Algier udfører Red Barnet sammen med svensk Red Barnet et hjælpearbejde, der omfatter 11.000 algierske flygtningebørn.

For at kunne hjælpe alle børnene i området holder Red Barnet's læ-

ge og sygeplejersker konsultation 6 steder langs grænsen, og de behandler op til 6.000 patienter om måneden. 3.000 særlig trængende børn bliver bispist hver dag, og der uddeles ekstra-mælk til 2.000 nyfødte børn og småbørn. Arbejdet omfatter også et daghjem for 30 børn, undervisning af nogle hundrede børn og endelig uddeling af klæder, fodtøj og tæpper.

Flygtningene lever under elendige forhold, og de er helt afhængige af den hjælp, andre giver dem. Mange børn havde ikke klaret sig, hvis ikke Red Barnet havde hjulpet dem.

Red Barnet's børnehavearbejde i Grønland.

Red Barnet har arbejde for grønlandske børn siden 1946. I begyndelsen med bispisninger, men i 1949 påbegyndtes et børnehavearbejde, som nu omfatter 12 børnehaver for ialt 700 børn. En ny børnehave er under opførelse i Upernavik.

Dette arbejde har den største betydning for de grønlandske børns sundhed og udvikling.

I børnehaverne får børnene tilskudsmåltider, frugt og vitamintilskud. De bibringes gode vaner med hensyn til renlighed og spisning, og

B.-P. sagde:

En spejder er aktiv i at gøre godt, ikke passiv i at være god

ikke mindst har de i børnehaverne en forbedret mulighed for at udvikle sig gennem leg og samvær med andre børn.

I et større perspektiv er det derfor ikke alene det enkelte barns udvikling, som børnehaven er af betydning for, men også børnenes hjem og det grønlandske samfund.

Børnehavernes indsats på det ernæringsmæssige og hygiejniske område er en vigtig faktor i bekæmpelsen af tuberkulosen.

Til etablering af en ferielej for vanskeligt stillede småbørn fra Storkøbenhavn.

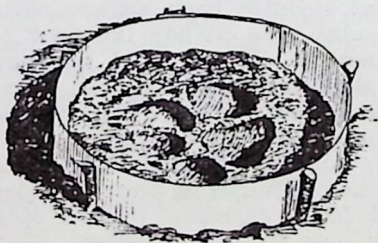
Endelig er der endnu ikke tilstrækkelige muligheder for, at vanskeligt stillede småbørn fra Storkøbenhavn, der ikke har tilknytning til en børnehave, kan komme ud i sommerferien på ferielejr. Der er derfor bevilget 10.000 kr. til etablering af en ferielej for sådanne vanskeligt stillede småbørn. Disse børn skulle være i alderen 3—7 år og kunne komme i ferielejr i ca. en måned.

Disse børn, der lever i så ringe en bolig, har også krav på en menneskelig tilværelse. Du har nu været med til at hjælpe 11.000 algierske flygtningebørn.

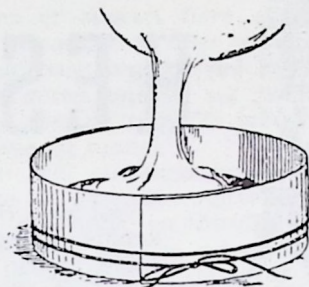
FØLG SPORET — TAG SPORET

Du kan her lære, hvordan du tager sporaftryk

De almindelige dyrespor kender du sikkert fra billeder, men **har du set dem i virkeligheden?** Her er en opgave, som kan gøre mange patruljeter interessante. Du lærer ret hurtigt at kende sporene fra hinanden og se forskel på ræve- og hundespor. — Men har du prøvet **at følge sporet?** Det har sine vanskeligheder, men der kommer snart gode muligheder for at træne heri, når sneen falder. Der skal du benytte lejligheden og tromme patruljen sammen til en springstur. Mange af vore skoves dyr holder sig i ro om dagen, og om natten er de jo ikke så lette at få øje på, men sneen røber dem!! Der kan læses hele romaner ud af dyrespor en tidlig vintermorgen: rævens jagt på sit bytte, harens udflugt efter mad, rådyrets vandringer efter noget spiseligt, egnets besøg ved gemte forråd af nødder o.s.v. Følg sporene og drag slutninger af, hvad du finder. Tag P. Valentin Jensens bog »Spor« (fås på depoterne) med i rygsækken. Og husk så at medbringe en dåse gibs, en tom blikdåse, en flaske vand og nogle kartonstrimler, for det er morsomt at tage sporene med hjem!

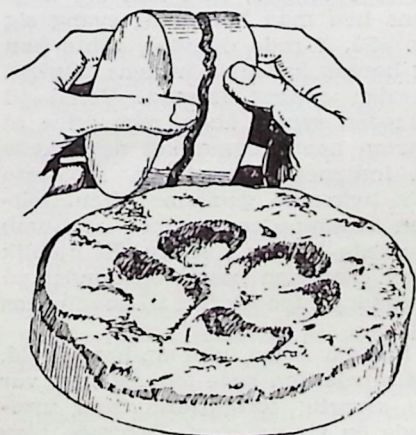
Fremgangsmåden er let og lige til: Når du støder på et spor, som er tydeligt og godt, sætter du et stykke karton omkring det, renser det for pinde, sten og blade, rører gibs ud med vand i blikdåsen, til du har en tyk vælling, som lidt efter lidt hældes i sporet, til det er helt dækket og således, at

der bliver en ca. 2 cm tyk plade over jordoverfladen. Sporaftrykket skal tørre ca. 1/2 time, inden det forsigtigt graves op og pakkes ind i et tykt lag avispapir, for at det ikke skal gå i stykker under transporten. Ved hjemkomsten vaskes det omhyggeligt med en neglebørste. Og så kommer vi til det vigtigste: Det aftryk, du har fået, er

et negativt aftryk. Hvorfor ikke gøre arbejdet færdigt og lave et positivt aftryk? Smør fladen på det aftryk grundigt ind i vaseline eller

brun sæbe, anbring et stykke karton uden om det og hæld påny gibs ned på sporet. Når det er tørt, kan de to aftryk let skilles. (NB! hvis du har husket at smøre det ind!) Med lidt vandfarve males selve sporaftrykket f. eks. sort og »jordoverfladen« grøn. Og så kan du hænge aftrykket op på væggen! Det giver et godt indtryk af sporet, som det ser ud i naturen, langt bedre end det negative aftryk. Men du må træne først med hundespor, for det ville da være ærgerligt, hvis du fandt et odderspor og ødelagde det, fordi du aldrig havde prøvet fremgangsmåden før.

SPORAFTRYK I SNE

Når det gælder om at tage sporaftryk i sne i stærk kulde, er gibs ikke noget godt materiale. Der skal du bruge svovl, som smeltes over et lille bål. Metoden er opfundet af kriminalpolitiet i Stockholm.

Svovlblomme (pulveriseret svovl) er bedst. Det smeltes i en gammel konserverdåse, som i forvejen er udstyret med et træhåndtag. Rør godt rundt, for at det ikke skal brænde på. Når svovlet er smeltet, laves med fingrene en lille fordybning, et støbested, lige bag ved sporet; hæld svovlet deri, og lad det derfra brede sig ind i selve sporet. Hvis du hælder det varme svovl direkte i sporet, ødelægges det. Afkøl aftrykket ved at lægge sne ovenpå det, og et øjeblik efter kan du pille det op og tage det med dig med det samme. Når du kommer hjem, kan du ligesom før lave et positivt aftryk i gibs.

- En spændende fortælling
 ► fra CANADA
 af
 ► HAYDN DIMMOCK

HESTETYVEN

Der hvilede fred og stilhed over indianerlejren. De eneste livstegn var de små kogebål, hvis flammer gav genskær på kvindernes rødmossede ansigter, mens de havde travlt med at tilberede maden.

Fra grantykningen et halvt hundrede meter fra lejren fulgte et par skarpe øjne alt, hvad der foregik, men mest interesserede de sig for indhegningen, hvor indianernes heste veltilfredse gumlede på deres foder. Øjnene tilhørte en hvid mand, Sam Barton, bedre kendt under navnet »Snu Sam«, og det var ikke for sine dyders skyld, at han bar det navn.

Time efter time ventede han tålmodigt, indtil han mente, at øjeblikket var kommet. Forsigtigt sneg han sig hen til indhegningen og lod hurtigt blikket glide hen over hestene.

»Den sorte Hoppe dér, det er lige et dyr for mig; den ser ud til at kunne sætte fart på«, mumlede han og krøb med en forsigtighed, der var erhvervet gennem mange års erfaring, hen imod hesten. Hans plan var stille og roligt at føre den bort fra lejren, før han steg op på den, for at ikke lyden af de galopperende hove skulle alarmere de intetanende indianere.

I næste øjeblik snøftede hoppen mistænksomt, løftede hovedet og vrinskede højt. Barton så sig ner-

vøst om. Han kendte så meget til heste, at han forstod, at hesten havde mærket, at han var en fremmed. Han blev stående ganske stille i flere minutter. Han nærede intet ønske om at blive fanget netop nu. I en lille stenhøj ikke langt fra lejren havde han liggende nogle poser med guldstøv, som ville gøre ham til en rig mand, når han nåede tilbage til civilisationen. At han ikke havde erhvervet guldet på ærlig vis, generede ham ikke — Samvittighed var et ukendt begreb for Sam Barton.

Netop som han var ved at løse hesten, hørte han sneen knage og så to indianere dukke op.

»Holdt,« råbte han, »eller I bliver fyldt med bly.«

Indianerne standsede brat. De kendte den hvide mands farlige våben. Barton besluttede at løbe en risiko. Med revolveren pegende på de to rødhuder, trak han sig baglæns hen mod hesten og svang sig op. »Så, I røde djævle«, råbte han og borede hælene i hestens flanker, så den sprang fremad. Vejen til friheden syntes åben, men uden at Barton havde bemærket det, havde en indianer nærmet sig. En lasso fo'r hvinende gennem luften, løkken strammedes, og med et bumb havnede Barton i sneen. Et øjeblik efter blev han bastet og bundet på hænder og fødder ført til høvdingens tipi.

Der var ingen tvivl om hans skyld. At stjæle den røde mandst hest var en alvorlig forbrydelse, som krævede en streng straf. Dommen blev

hurtigt afsagt. Han skulle vises bort fra lejren, ubevæbnet og uden sne-sko, så måtte han se at klare sig, som han bedst kunne.

Sam Barton havde levet længe nok i ødemarken til at forstå, hvad dette betød. Hans chancer for at nå civiliserede egne var meget små; thi ude på de store vidder lå sneen højt og ville være næsten umulig at forcere uden snesko.

To indianere fulgte ham til lejrens grænse. Ingen af dem sagde et ord, men pegede ud over den vidtstrakte prærie, og Barton, der vidste, at det ville være nytteløst at bønfalde om barmhjertighed, bøjede hovedet og gik langsomt ud til det, der syntes den visse død for ham. —

Hele sit liv havde Sam Barton løbet en stor risiko — og han var altid gået af med sejren. Skønt han havde indianerne, var han mandfolk nok til at vedgå, at han denne gang havde spillet for højt og tabt, og det måtte han nu bøde for.

Det skyldtes hans kæmpekræfter og sejge vilje, at han ikke gav op. Lejren lå allerede langt bag ham, og stadig arbejdede han sig videre, ofte gennem meterdyb sne. Han betalte visselig en dyr pris for sine misgerninger. Retfærdigheden i ødemarken er hurtig og uden medlidenhed. Meget få mænd med en sådan dom over sig undgik døden.

Ved aftenstide gjorde han holdt i læ af en klynge graner og tændte ild op af frygt for ulvene. Hans fødder bankede og smertede, men alligevel fortsatte han ved daggrø.

Han kunne ikke lide, sådan som himlen var begyndt at se ud. Skyerne var ganske blågrå og varslende en kommende snestorm. Intet ly var at øjne, rundt om ham strakte

den åbne prærie sig milevidt; her var intet at stille op, men hans jernhårde vilje bød ham at fortsætte.

Med et brøl var snestormen over ham. Han holdt sine vanter for ansigtet og famlende sig blindet fremad, ligeglad med hvor vejen førte hen. Han besluttede, at han ville kæmpe til sidste blodsdråbe. Han tumlede videre, men blev svagere og svagere, og samtidig blev ønsket om at lægge sig ned og sove stærkere og stærkere. Få mennesker kunne have holdt ud så længe som Sam Barton, men omsider vandt snestormen herredømmet over ham. Pludselig mistede han evnen til at flytte benene, det svimlede for ham, og bevidstløs tumlede han forover i sneen. —

Et kraftigt bål buldrede uden for en lille klippehule. En mand sad ved siden af det, beskæftiget med at stege en hare. Han fløjtede lystigt, for Bob Lawson var i godt humør og var en mand, der elskede livet.

Pludselig rejste han sig og gik ind i hulen, hvor en mand, der havde ligget udstrakt på nogle tæpper, løftede sig på den ene albue, da han trådte ind.

»Nå, hvordan går det, Sam?« spurgte Bob.

»Tak, meget bedre, men jeg kan slet ikke forstå, hvordan jeg er havnet her — hvordan fandt du mig?«

Bob Lawson lo. »Jeg tror, det var Peter, der fandt dig. Den var meget urolig, efter at du var taget af sted. For tre dage siden var jeg på vej tilbage hertil, da denne snestorm overfaldt mig. Peter, der var førerhund, drejede pludselig af og førte mig til pletten, hvor du var dumpet om. Og så fik vi dig jo fisket op. Men Sam dog, hvad er der i vejen med dig? Du ryster jo over hele kroppen.«

»Jeg tror, jeg har fundet min samvittighed«, sagde Sam med sløret stemme, »men det gør ondt, nederdrægtigt ondt.«

»Hvil dig nu blot, kammerat«, sagde Lawson, »når du er kommet lidt mere til kræfter, kan du fortælle mig, hvorledes det gik til, at jeg fandt dig ubevæbnet og uden sne-sko midt ude på prærien.«

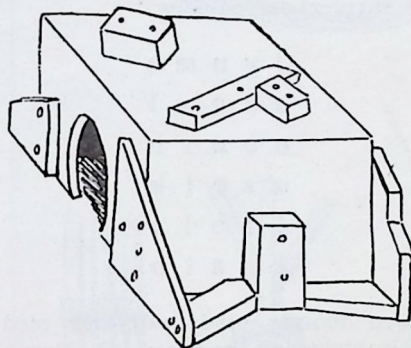
»Jeg vil hellere fortælle dig det hele med det samme«, erklærede Barton, idet han satte sig op, »jeg får ikke ro på mig, før det er gjort.«

Altmuligmanden

Vi bygger tunnel!

Der er sikkert flere af jer, der har et mekanisk eller måske endog et elektrisk tog. En del af de ting, man gerne ønsker sig hertil, kan man lave sig selv. Vi prøver i dag at lave en tunnel.

Du skal allerførst bruge en træ-kasse af passende størrelse. Måske kan du finde en færdig et sted, men ellers kan du nemt selv sømme en sammen. I de to af siderne laver du en åbning således at skinner og tog nemt kan passere, både i højde og bredde.

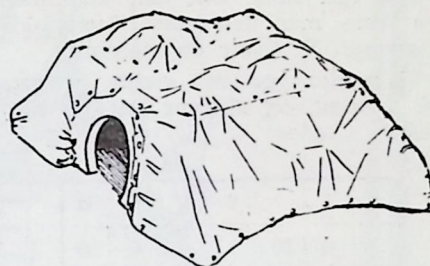
Husk at afpasse hullerne til togets størrelse!

Som underlag for de »bjerge og klipper« vi senere skal lave udenom, slår du en del træstykker fast på kassen. På tegningen kan du

Og så fortalte han i korte, afbrudte sætninger om, hvorledes han en aften havde bemærket sig guldstøvet, som de sammen havde arbejdet hårdt for at få fat på, om sit mislykkede hestetyveri og den hårde straf.

Lawson sad længe tavs. Så vendte han sig mod Barton og sagde: »Jeg tror, du har fået en lærestreg, Sam, og jeg mener også, at indianerne havde ret i, hvad de gjorde, hvor grusomt det end var.«

»Det gav mig min samvittighed tilbage«, mumlede han. »Fra nu af

Klæbestrimler er også gode ved fastgørelsen af papiret.

se, hvordan det kan laves, men noget større system er ikke nødvendigt, da der jo ikke skal være symetri i det færdige produkt.

Når det er klaret, fastgør du noget svært papir (kardus f. eks.) udenom kassen, så kun selve tunnelåbningen er fri. Papiret kan krølles og bukkes omtrent, som du lyster og fastgøres med tegnestifter eller med papsøm.

Nu er der kun tilbage at få tunnelens overflade til at ligne et mindre bjerglandskab. Det klares med farver. Nemtest er det at anvende ganske almindelige vandfarver, og du kan bruge næsten alle farver og male dem ret tilfældigt på. Bedst er det nok at anvende grå, blå, grønne og rødlige farver. Prøv du bare, det skal nok komme til at ligne.

Og så god rejse!

vil jeg forsøge at leve et ærligt liv.

Bob strakte hånden frem. »Lad fortiden være glemt, og lad os sammen arbejde for fremtiden.«

»Tak«, svarede Sam, »så kan vi sammen hente guld, når jeg er helt rask igen.«

»Bryd dig ikke om det, gamle ven«, lod svaret. »Du har engang advaret mig mod tyve, og en dag gemte jeg guld og fyldte sand i poserne. Jeg glemte at fortælle dig det dengang, — men hvem ved — måske var det netop skæbnens mening, at jeg skulle glemme det.«

Hemmelig SKRIFT

Enhver patrulje bør have sin egen hemmelige skrift.

Har I ingen, kan I sikkert hente inspiration her.

Kinesisk kode.

Jeg ved ikke, om den stammer fra Kina, men den læses ihvertfald bagvendt. Vi tager en melding:

Vi mødes ved det gamle egetræ på torsdag, og skriver det på kinesisk således:

	r		e	g	d	d	
	o	æ			e	ø	
g	t	r	e	t	v	m	
a		t	l	e			
d	å	e	m	d	s	i	
s	p	g	a		e	v	

De tomme rubrikker udfylder vi nu med f. eks. x og skriver meldingen ved at læse på »dansk«, altså:

rxregdd xoæxxø gtretvm
axtlexx dåemdsi spgaxe v

De, der kender koden, kan nu nemt stille skemaet op og aflæse den.

Usynlig skrift.

Her kan du anvende mælk eller løgsaft. Du kan skrive det på papiret med en pen, spids pind eller tændstik. Når skriften er tørret, er den praktisk talt ikke til at se. Ved opvarmning kommer skriften igen frem og bliver stående. Det er klogt at skrive meldingen på et stykke papir, hvor der allerede står noget — det kan være ganske vildledende.

Hvis du vil have, at skriften skal forsvinde igen efter opvarmningen, kan du på samme måde bruge coboltchlorid, som du kan købe hos enhver materialhandler. Det fortyndes i vand, og du må huske, at det kommer til syne i stærk varme, f. eks. over en radiator, en kogepåse, strygejern eller over en varm kedel. Det kan altså ikke anvendes i Sahara, hvis du skulle få brug for det der!

Omvendt morse

er meget simpelt, idet du blot bytter om på prik og streg. Vi tager ordet:

MORSE

der rigtigt staves:

--/---/.../.../..

og vi bytter om på prikker og streger og får:

.../.../---/---/---/---/---

Nemt, ikke?

Kodeord.

I den helt gamle spejderbog findes det klassiske eksempel. Man vælger et kodeord f. eks. »Lynæs« og vil sende meldingen:

Skovløberhuset kl. tolv i nat og skriver det således:

l y n æ s

s k o v l

ø b e r h

u s e t k

l t o l v

i n a t p

Den tomme plads udfyldes med et intetsigende bogstav (p). Derpå flyttes kolonnerne om, så nøgleordets bogstaver kommer til at stå i alfabetisk orden:

l n s y æ

s o l k v

ø e h b r

u e k s t

l o v t l

i a p n t

Hvorpå budskabet skrives f. eks. således:

solk vøeh brue kstlo vtli opnt

Den bliver endnu vanskeligere, hvis hver spejder får sit eget kodeord. For at PF kan huske det, kan det f. eks. være de fem første bogstaver i spejderens navn. Kaj Nielsen får således kodeordet Kajni og Arne Petersen får Arnep.

Talmorse

kender du måske, men lad os alligevel se på den. Man bestemmer at f. eks. prik = et af tallene 1234 eller 5 og at streg = et af tallene 6789 og at bogstavadskillelse = 0.

Vi skriver nu igen ordet »morse« og får:

--/---/.../.../..

I stedet for prikker og streger indsættes nu tallene f. eks.:

97 0 689 0 285 0 324 0 1

som vi igen skriver ud i ét:

9706890285032401

Når du skal løse den, er det nemmest at gennemstreges alle 0, og du kan nemt læse koden uden at skulle skrive.

Bogstavmorse.

Også her må man forud vedtage, hvad de enkelte bogstaver skal betyde. Vi vælger at lade alle »lave« konsonnanter (medlyde) være prik (altså c m n r s v x z) og alle »høje« konsonnanter være streg (altså: b d f g h j k l p t). Alle vokaler (selvlyde) er bogstavadskillelse (altså: a e i o u æ ø).

Vi skriver nu igen ordet »morse«:

--/---/.../.../..

og vælger nu i flæng bogstaver, der svarer til prik, streg og adskillelse, f. eks.:

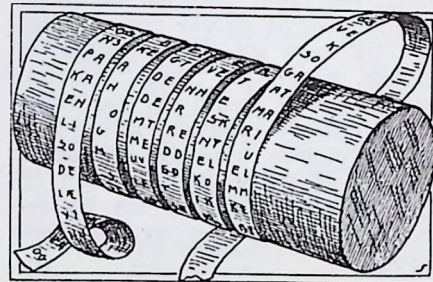
dg o p d t a m h v ø r m c e v

og skriver det ud i ét:

dgopdtamhvoermce v

eller i bogstavsamlinger:

dgop dtam hvør mce v

Kodestokken

er enkel og ligetil. Hvert patrulje-medlem må have en rundstok i samme drøjde (skåret af samme kosteskaft f. eks.). PF ruller en strimmel papir omkring sin stok, skriver på tværs af strimlen meldingen, sender den af sted og patruljens medlemmer skal nu kun rulle papirstrimlen udenom stokken og aflæse meldingen, der eventuelt kan være i kode, men det er næppe nødvendigt.

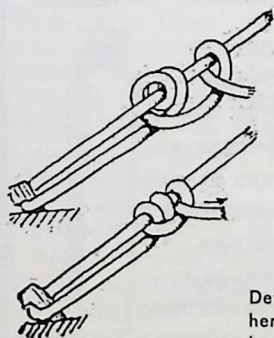
Byg en TIPI

Fra det amerikanske spejderblad Boys Life har vi hentet denne tegning af en tipi, hvor der kun benyttes 3 stænger. Helt korrekt skal vi måske nok sige 5 stænger, da der også skal bruges 2 ved røghullet.

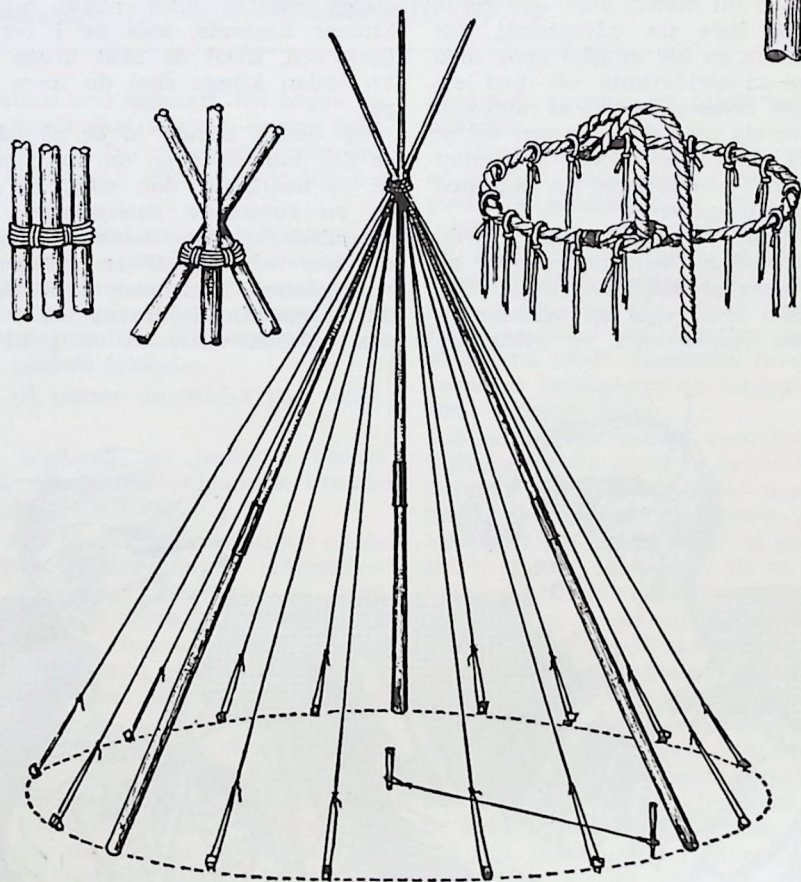
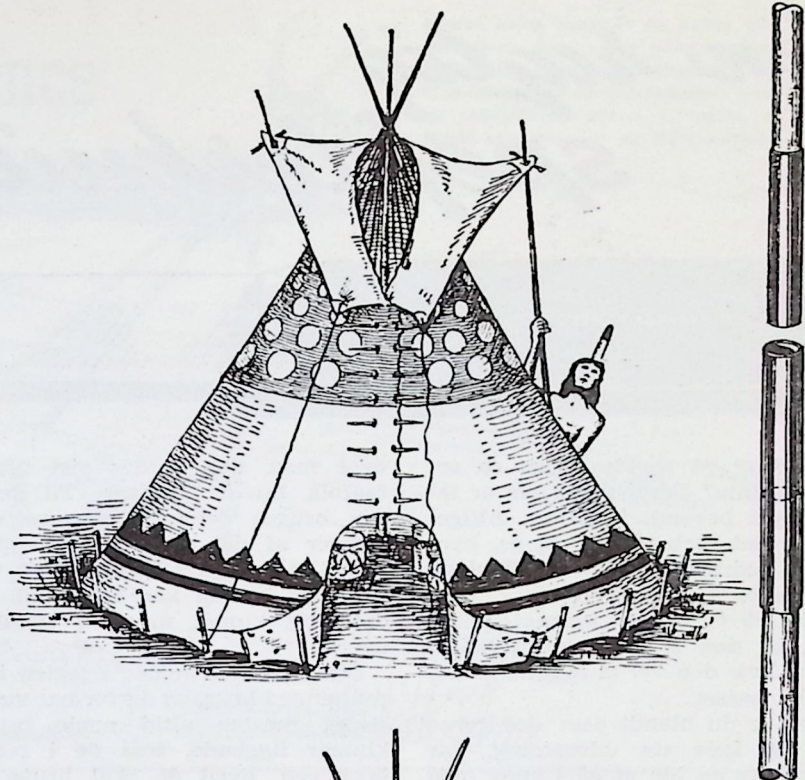
De 3 stænger må være stærke, da de skal bære hele vægten af telt-dugen. Hvis det derfor, bl. a. af hensyn til transport, er nødvendigt at dele stængerne, må de samles på samme måde som teltstænger.

Detailtegningerne skulle let fortælle om samlingerne foroven og du vil bemærke, at der benyttes 14 stk. reb til erstatning af lægter, så tipi'en på den måde faktisk får 17 »stænger«.

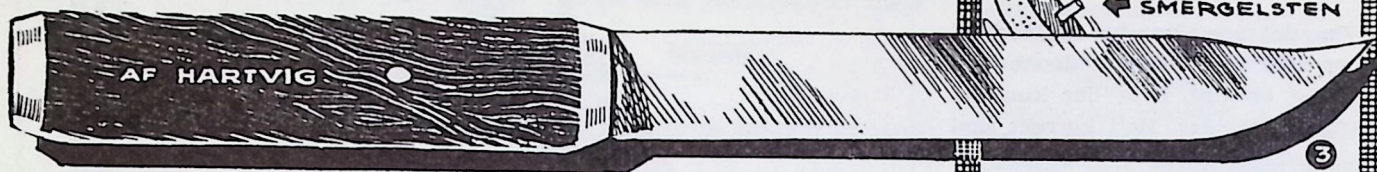
Vi skal i næste nummer af Magasinet vise tegninger til fremstillingen af teltdugen.

Detailtegningerne her viser, hvordan rebet fastgøres for-neden!

-en rigtig spejderkniv

Hvad er en spejder uden en ordentlig kniv? Ikke sandt, han er ikke meget bevendt i en lejr. Alligevel er det forbavsende at se, hvor dårligt udrustet spejdere på dette område er.

Ikke så få bruger korpsets slirekniv, og den er selvfølgelig helt i orden, hvis den vel at mærke er ordentlig passet.

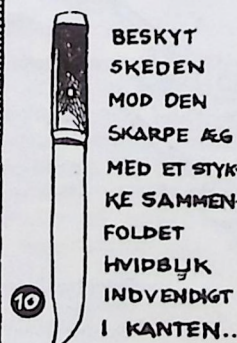
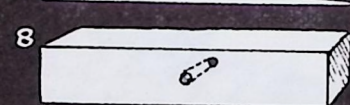
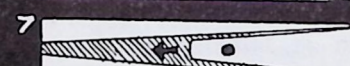
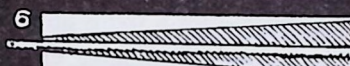
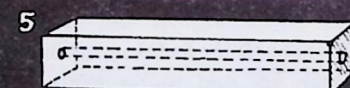
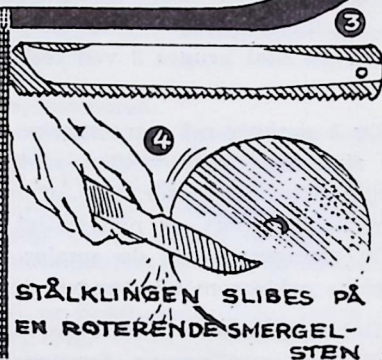
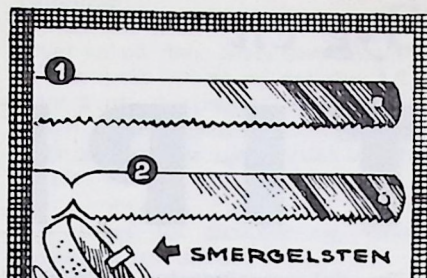
Men er du blandt dem, der gerne selv vil lave sin udrustning, var det måske en idé at gå i gang med at lave en spejderkniv, der med letthed kan laves så skarp, at man kan barbere sig med den, og som vel at mærke, hvis den bliver behandlet ordentligt, kan beholde sin skarphed i mange måneder.

1. Stålet til denne kniv får du fat på ved at henvende dig til en smed eller et maskinværksted. Der har man som regel en maskine til at save jernstænger og stålaksler

over med, den kaldes vist blandt fagfolk for en koldsav. Til denne sav bruges der nogle svære savklinger af det såkaldte high-speed stål. Det er noget meget hårdt stål, hvad du jo nok kan regne ud, når det skal kunne save en stålaksel over.

Disse klinger holder i reglen ikke ret længe i brug, og derfor har værket næsten altid nogle brugte klinger liggende, som de i reglen ikke ved, hvad de skal bruge til. En sådan klinge skal du have fat på.

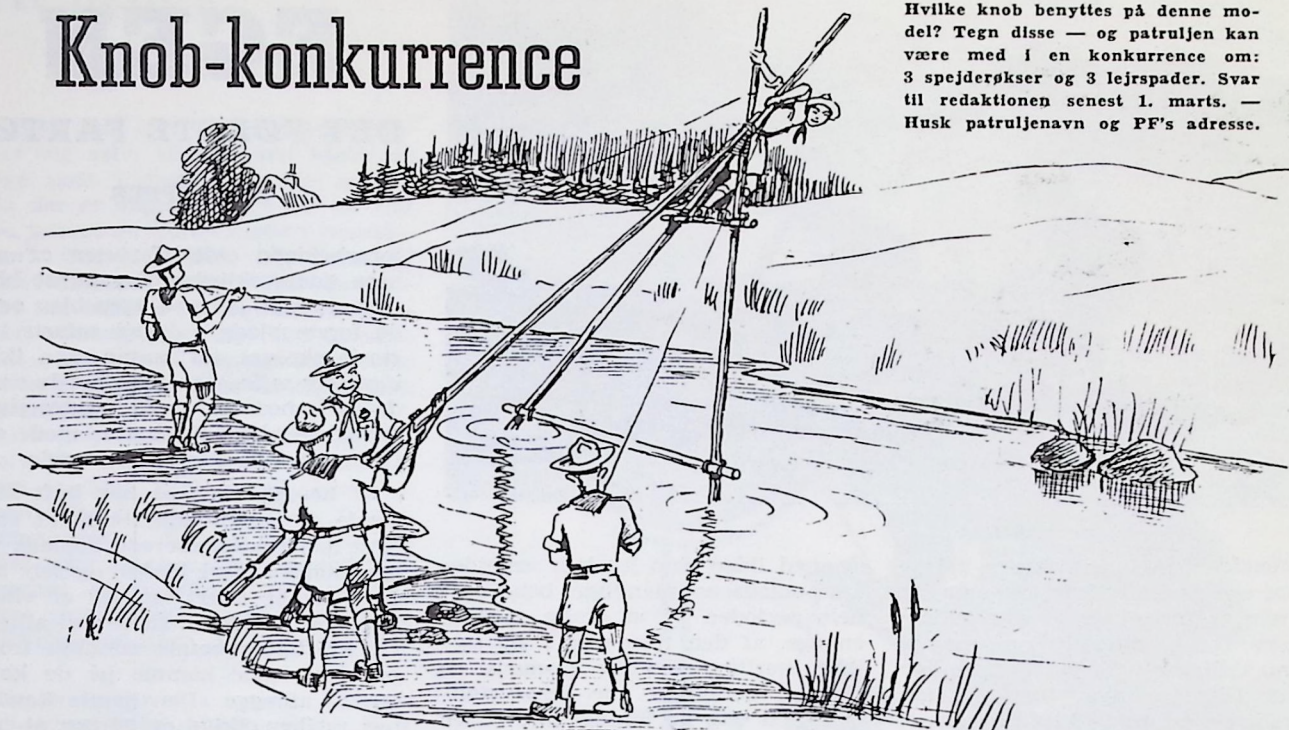
Da denne klinge jo er så hård, er der kun én ting, du kan bruge til at bearbejde den med, og det er en roterende smergelsten. Du kan altså ikke lave den med mindre du har adgang til en roterende smergelsten. Men mon ikke, hvis du sætter din sløjdlærer ind i sagen, at han vil være villig til at

BESKYT
SKEDEN
MOD DEN
SKARPE ÆG
MED ET STYK
KE SAMMEN-
FOLDET
HVIDBLUK
INDVENDIGT
I KANTEN...

Knob-konkurrence

Hvilke knob benyttes på denne model? Tegn disse — og patruljen kan være med i en konkurrence om: 3 spejderøkser og 3 lejrspader. Svar til redaktionen senest 1. marts. — Husk patruljenavn og PF's adresse.

låne dig den, han bruger til at slibe høvle med. (Det kunne jo oven i købet være, han ville hjælpe dig i gang).

2. Først må klingen brækkes af i en passende længde. Det gøres ved at slibe et dybt indhak i klingen der, hvor den skal brækkes. Derefter sættes den i høvlbænken og med et let slag af en kølle brækker den af det rigtige sted, forhåbentlig.

3. Så går man i gang med at slibe tænderne af saven og forme stålet til, som du ser på tegningen.

4. Når det er sket, skal stålet skærpes. Det er et vanskeligt arbejde, da man hele tiden må passe på ikke at »brænde stålet af«, d.v.s. at det bliver så varmt, at det bliver blå, for så ødelægges stålet.

Det er lettest at gøre arbejdet, hvis man kan komme til at slibe på siden af stenen.

5. Når stålet er ved at være færdigt, kommer turen til skaftet. Dette skal helst være af palisander. Det er stærkt og olieholdigt, derfor tager det ikke mod snavs.

Først saver man et firkantet stykke ud og retter det op med en høvl. Dernæst borer man med et

metalbor ned igennem fra begge sider. Boret skal være 4—5 mm tykt. Pas på ved boringen, at hullet bliver nøjagtigt i midten. Giv dig god tid.

6. Når hullet er boret, stikker du en tynd sveysavklinge (evt. løvsavklinge) igennem og saver et vimpelformet snit ud til begge sider af hullet. Snittet må være så bredt som bladets tykkelse.

7. Så passer du bladet til i skaftet.

8. Lige ud for hullet i bladet borer du et hul af samme bredde som hullet i bladet.

9. Når bladet sidder rigtigt i skaftet, kan du begynde på udformningen af skaftet. Her skal du først have fat i et stykke messingrør, som du saver to ringe af. Bedst er det, om du kan lave dem en lille smule konisk, f. eks. ved at banke røret ned over en ambolts spids. Dernæst bankes ringene ovale, og nu skal de passes ind på skaftets ender. Det gøres med en træfil, idet man filer skaftet ovalt i begge ender. Når de næsten kan gå ind på enderne, smører man lidt lim på træet (f. eks. lymacol) og banker

forsigtigt ringene på plads med en trækølle.

Tilbage er nu at udforme resten af skaftet. Dette gøres lettest med træfil og sandpapir.

Når dette er sket fylder du hullet ud med lim og sætter bladet på plads. Derefter laver du af en stump ben en tap, der går tværs igennem skaft og blad og derefter holder bladet på plads. Ligeledes laver du passende benstykker og lukker hullerne i begge ender.

Så er kniven ved at være færdig. Tilbage står så selve hvæsningen af kniven. Dette gøres bedst med en tør carborundum strygesten. Vær forberedt på, at det tager et par timer!! For at få kniven til at barbere, må man »hone« æggen med en fin sten, f. eks. en belgisk brok.

10. Med hensyn til skeden kan man i spejderbøgerne finde opskrift på denne. Dog er det klogt, hvis man vil have sin kniv superskarp, at beskytte skeden mod den skarpe æg ved inden i skeden at lægge et sammenfoldet stykke hvidblik, der er loddet sammen i ægsiden. Blikket vil ikke være i stand til at beskadige æggen, det er det for blødt til.

Hartvig.

Stenalderfolket, flinteøkser, ild og svære ege er det billede, der står for os, når vi forestiller os det ældste danske fartøj, og selv om man i endnu tidligere tider herhjemme har været tilfredse med blot at ride overskrævs på en flydende træstamme, så er egen det første egentlige fartøj i Danmarks historie. For spejdere har stenalderlivet, ligesom tilværelsen blandt indianere, altid stået i et særligt lys, og navnlig for søspejdere er vel den udhulede træstamme af stor interesse. Mange sommerlejre har været afholdt på »stenaldergrundlag«, og flere troppe har med egne hænder forsøgt at tilvirke en ege, med forskelligt udbytte. Herovre i nærheden af den jyske vestkyst har vi i den svundne sommer haft det held at have en veritabel stenalderboplads placeret midt i vor division, idet den jyske landsby på Hjerl Hede i anledning af sit jubilæum havde ladet sin permanente stenalderboplads befolke og således give sine besøgende lejlighed til at studere vore ældste forfædres liv på nærmeste hold.

6—8 mænd, kvinder og børn boede her gennem længere tid i »originale« hytter, samlede østers ved søbredden, garvede skind af nedlagt vildt, arbejdede i og med flint, spidstegte og røgede deres måltider, gruttede mel og forarbejdede klæder, og sidst, men ikke mindst, tilvirkede deres fartøj. En svær egestamme var trukket ned til søbredden, rått tilspidset i den ene ende,

og med ilden som hjælper arbejdede bopladsens mandlige beboere i hele perioden på at skabe en båd, en ege, af den trinde og i sig selv ikke særlig sø-stabile stamme, og stor og berettiget var deres stolthed, den dag de kunne lade båden løbe af stabelen, og siddende dybt og sikkert i dens indre med primitivt tilvirkede padler selv bestemme den retning, de ville sejle i og også i nogen grad selv være herre over, når en kæntring skulle foregå, noget der ofte var tilfældet, medens man endnu måtte lade sig nøje med at sidde »ovenpå«.

Af disse simple, med primitivt værktøj udførte, men kunstfærdigt

EGEN

DET FØRSTE FARTØJ

AF SKIPPER

forarbejdede oldtidsfartøjer er senere tiders skibsbygningskunst blevet udviklet, og med egen blev også de første blade i dansk søfarts historie skrevet, nu kunne man ikke blot selv sejle, men man havde endda mulighed for at få fragtet livsfornødheder og bytte med sig tværs over de danske indvande.

Vi heroppe hos os har haft stor glæde og meget udbytte af at studere den rekonstruerede boplads på førortalte »Hjerl Hede«, og selv om det ikke er hvert år, der er »indbyggere« på stedet, så kan vi alligevel kraftigt anbefale udenbys troppe, der skulle komme på de kanter, at aflægge »Den gamle Landsby« mellem Skive og Struer et besøg, og vi tvivler heller ikke på, at vor divisionschef Mogens Wittusen, der står som daglig leder af denne institution med største glæde vil være sådanne spejdere behjælpelige med råd og dåd. Altså velkommen til vor egn og til at besigtige en af »nutidige« stenalderfolk med »fortidige redskaber fremstillede ægte »Oldtidsege«.

»Der skal du se — det er sønnen oppe fra grevskabet, der er på 1. kl. vandring«.
(The Scout).

At færdes om natten

B.-P. har sagt, at en spejder træner sig selv, så han kan klare sig lige godt i dagslys og om natten. Så der er noget at gøre for os. Har du prøvet en bådtransport om natten? Har du listet dig frem til grævlingen i mørket? Har du sneget dig ind mod terrænlegens fjender, uden at de så dig? Har du rejst telt i mørke? Ja, det var bare nogle få ting, og de er hver for sig ganske spændende.

Du kan begynde at træne dig selv her i vinter. Som ved al anden træning skal du gå langsomt frem. Du bør kunne klare f. eks. snigningen i dagslys først, og du skal søge langsomt at vænne dig til mørket, så du forstår at høre natens lyde, at se tingene i mørke og at lugte i mørke.

Lys og mørke.

Lommelampe bruges ikke. Hvis man bruger lys af og til, fornemmer man ikke natten, man afbrydes og får ikke noget ud af det.

Når du går fra et oplyst værelse ud i mørket, skal du standse et øjeblik, så øjnene vænnes til. Der er ingen grund til at anstrenge sig. Øjnene vænner sig selv langsomt til mørket. Bare du stryger en tændstik eller tænder lommelampen et øjeblik, kommer du igen til at se dårligt. Det er et godt råd at lukke det ene øje, hvis du tvinges til at tænde lampen et øjeblik. Så går det hurtigere med at se igen.

Det kan være så mørkt, at det kniber med at se en forhindring foran. Men du skal blot føle dig for med hænderne og vil snart lægge mærke til, at du finder ud af, hvad det er, inden du rører ved det.

Det er bedst at betragte en ting mod så lys en baggrund som muligt — om natten oftest himlen. Måske er det klogt at sætte dig ned, så ser du det ofte bedre opefter. Brug også øret. Kan du høre noget?

Snigning om natten er spændende. Her er nogle gode råd: Hvis du føler dig opdaget, »fryser« du akkurat som ved dagsnigning. Søg langsomt ned mod jorden, så ingen kan se din silhuet, men endelig langsomt, meget langsomt. Pludse-

Kvikke ulvehoveder

Hvormeget kan I huske af det, som De Gamle Ulve har lært jer? Prøv hvormange af nedenstående spørgsmål, I kan besvare. En 2. stjerne ulv burde kunne klare dem alle.

Hvem er bedst i banden?

1. I hvilket år blev Baden-Powell født?
2. Hvem er det, der er det eneste dyr, der, foruden ulvene, må være med til møde på Rådsklippen?
3. Hvilken farve har Bagheera?
4. Kender du et dyr fra junglebogen, der sover med hovedet nedad?
5. Hvem er størst, en stær eller en solsort?

lige bevægelser ses meget let.

Væn dig til at lade fødderne føle sig for, inden du sætter dem helt på jorden. Pas også om natten på grene, der kan knække og undgå at sparke til stene. Om natten høres alt.

Væn dig til skovens lyde. En fugl, der skræpper op fra nattehilet, er et sikkert tegn på, at der er men-

6. Kan du af disse bogstaver få navnene på tre vilde dyr?

AEEGILNPRRTTUV

7. Hvis du går ud for at fiske, hvilke af disse fisk vil du da kunne fange i ferskvand?

Rødspætte, torsk, gedde, aborre.

8. Hvilken af disse to diamanter er den længste?

Du kan finde de rigtige svar side 39.

nesker i nærheden. (Måske dig selv?).

Søg altid at have mørk baggrund og sørg for, at du selv er mørkt klædt. Lyst tøj ses let i mørket — ja, selv dit ansigt kan lyse. Måske var det en idé at sværte det? — og hænderne med? Ikke dårligt.

Og så god nat — jagt!

Gamle Vildsvin.

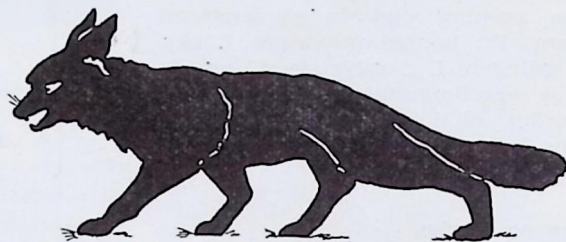
30 km vandring.

20 ulveunger fra Skovulvene har sammen med 14 ulveunger fra Polarulvene, begge Dyssegården, været på 30 km vandring.

JUNGLE-DYRENE

tegnet og fortalt
af ESKE og LILY

Sjakalen – Tabaqui

Lyt her, oh ulve

»Et tappert hjerte og en høflig tunge, de vil hjælpe dig langt gennem junglen, mandsling«.

Det var Kaa, der sagde det til Mowgli efter kampen mod Bandarlog i »De kolde Huler«. Mowgli havde været ulydig og leget med aberne, Bandarlog, og hans venner Baloo, Bagheera og Kaa måtte komme ham til hjælp. Mowgli er klar over, at han endnu er for lille og ved for lidt til, at han kan klare sig selv, men han lover at gøre alt, hvad han kan for at betale sin gæld til sine venner.

Det er ingen skam, at der er noget, man ikke selv kan klare, at man må have hjælp af andre, men der er to små sætninger, som man bør bruge flittigt: Vær så venlig og mange tak. Gør I det, vil I se at der er mange, der vil hjælpe jer gennem junglen, både i flokken, hjemme og i skolen.

God jagt.
Lily

Sjakalen er et ulvelignende dyr af hundefamilien. Den er snu, forslagen og fræk. Om dagen gemmer den sig i krat eller blandt klippeblokke. Ligesom de fleste andre jungledyr jager den mest om natten og røver mindre pattedyr og fjerkræ i landsbyerne. Kan den ikke få levende dyr, tager den gerne til takke med ådsler og levninger af alle slags. På den måde er den de indiske landsbyers skraldemænd.

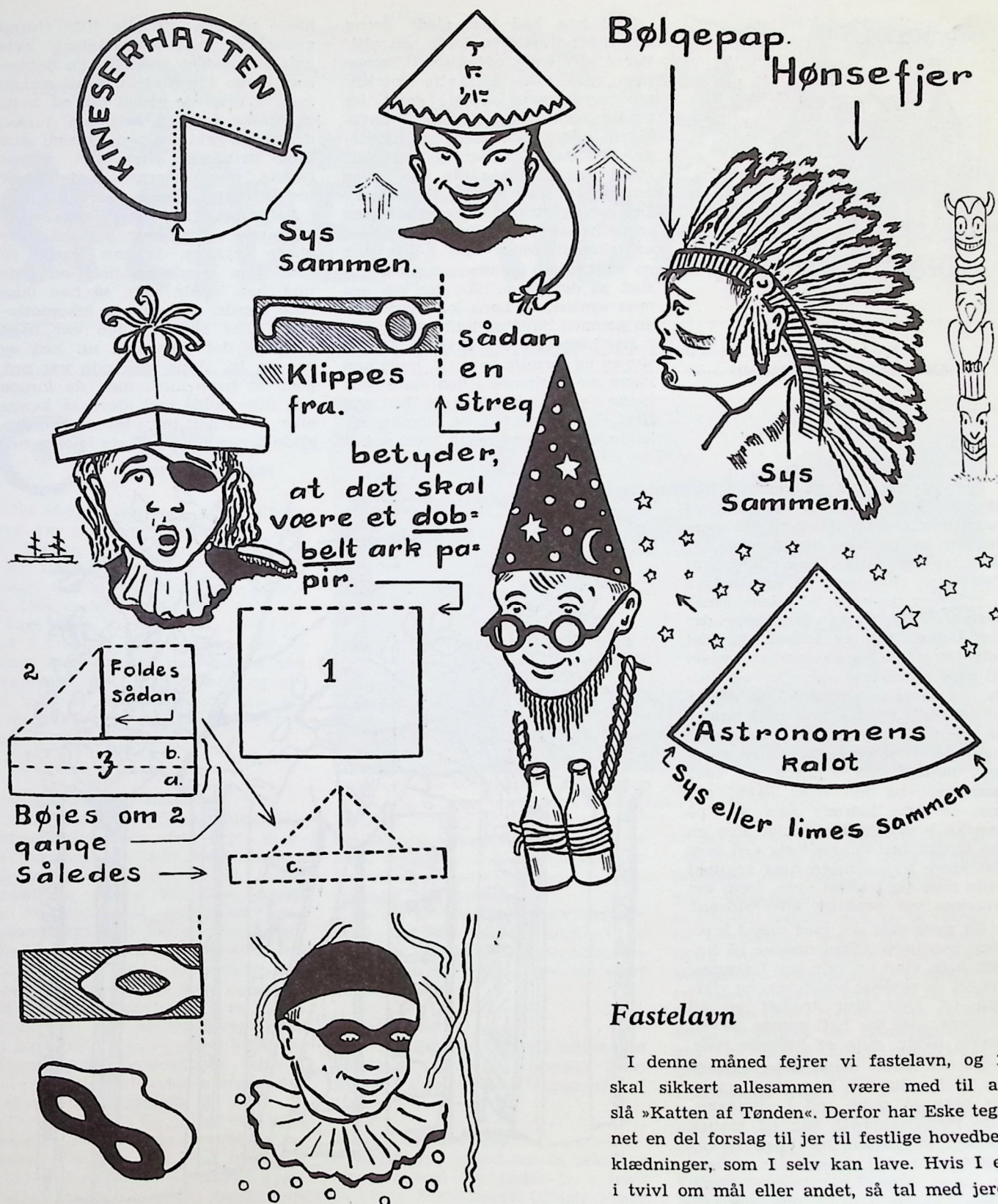
Som det fremgår af junglefortællingerne følger den ofte efter de store kødædende dyr for eksempel Shere Khan, for at finde rester, som den kan gnave færdig. Dens skrig er endnu værre end hyænenes, og det er slemt, og den lugter værre end en ræv.

Som I ser, er der ikke meget godt at sige om Tabaqui, I har sikkert også lagt mærke til, at ingen ulveunge hedder Tabaqui. Ligesom Shere Khan, som jeg tidligere har fortalt jer om, er Tabaqui ikke et af de jungledyr, som vi gerne vil efterligne. I har alle til jeres øm-fodsprøve hørt fortællingen om

Mowgli, der kom til Fatter og Mutter Ulv og om Tabaqui, der sladrede til Shere Khan, om hvor Mowgli var. Alle Indiens ulve afskyr Tabaqui, fordi han fjanter rundt og laver ulykker, samt løber med sladder. Det er altså godt, at der ikke er Tabaquier blandt vore ulveunger.

Fra 1. Kolding flok har vi modtaget dette billede af 8 ulveunger, der har været på 30 km vandring.

DEN GLADE DRENG PÅ VEJEN

Fortælling af
ANNESOFIE HERMANN

Illustration:
THORA LUND

Det yderste hus på vejen i forstaden til den store by er et morsomt hus. Det fortæller en hel masse om mennesker, der har boet i det gennem årene. Oprindeligt har det været et meget lille hus, måske i tidernes morgen et sommerhus. Men efterhånden som familierne, der har beboet det, er vokset, har det udvidet sig. På alle sider er bygget til med verandaer, værelser og skure. På taget er der groet kviste på og sågar et lille tårn med vinduer eller glughuller til alle sider, hvor der i en årrække sad en gammel mand, som kiggede ud over markerne og ind over byen, når han da ikke fodrede duer, der på ganske bestemte klokkeslet som en lys blågrå sky sænkede sig ned over det sjove hus, som en hver arkitekt ville rive sig i håret over, fordi det hverken var praktisk eller stilrent.

En gang stod der med meget krøllede bogstaver »Esplanaden« på huset, men vind og vejr har forlængst bleget de maledede bogstaver, og vildvin og efeu gror frodigt op ad murene, som har haft mange farver, været hvide, gule og hylende røde.

Da den gamle mand døde, flyttede en ny familie ind. Den havde mange børn at putte ind i rummene, alle med ræverødt hår og mange fregner på næsen, men den farverigste var den dreng, der i flere år bare blev kaldt »den glade dreng«, indtil han en dag kom til at hedde Uffe Ulveunge.

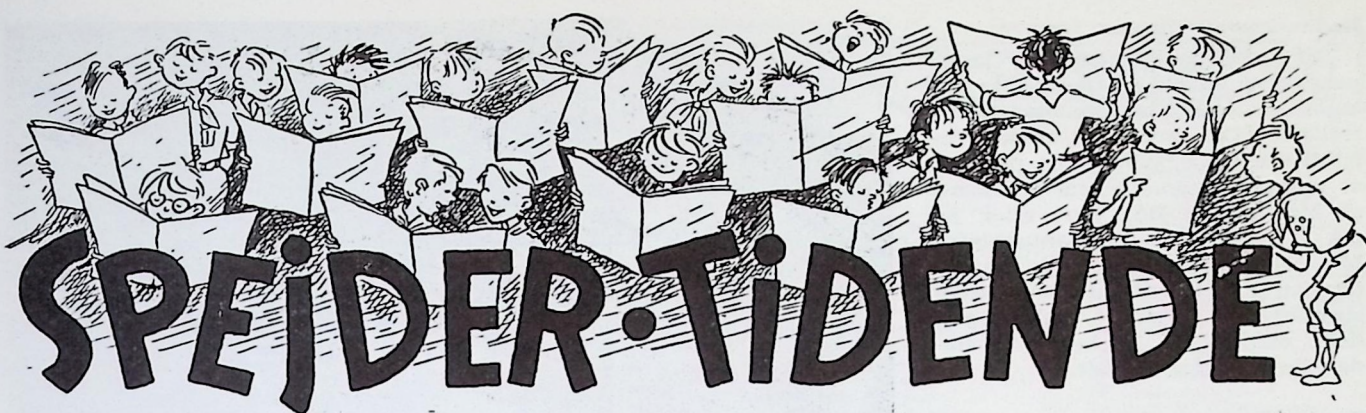
Når han hed den glade dreng, var det naturligvis, fordi han altid var i strålende opfindsomt humør, men også fordi han ofte optrådte med nye navne. Første gang, jeg mødte ham, hang han over havelågen, eller resterne af en havelåge, den dag, familien flyttede ind. »God dag, dame, råbte han, hvad hedder du? Jeg hedder Bøllefrøet!« Det var nok troligt. Men næste gang sagde han: »Jeg hedder Olsen og jeg er lokomotivfører!« Da havde han en udmærket og ubestemmelig kasket på det stride hår, den gik ned over øjnene, og hans lokomotiv var en gammel bulet og hullet kulspand.

Da hans søster, Yrsa, begyndte skolen og fortalte ham alt, hvad hun lærte om derhenne i den store røde kasse i vejens anden ende, hed han Noa. Og da sad han en silende, sølende våd regnvejrsdag i en sæbe-

kasse på den aftrådte lille stump græsplæne med en tøjgiraf, hvis hals havde fået et knæk, en bamse, som luven var gået af, fordi mange små børn havde elsket den så højt; og måske var fru Noa den dukke, der havde tabt skalpen, og som stod med strittende arme ved arkens ræling, mens regnen sagde plask ned i hendes hoveds indre.

Bøllefrøet Noa Olsen havde mange navne, og jeg tror, at hans store glæde skyldtes, at han legede så godt. Han levede sig helt ind i de ting, han havde hørt, så han ikke bare legede, at han var lokomotivfører eller sørøver, han var dage igennem det, som han nu hed og tog sig til. Hans søskende var nok gode at have med, men de kunne vist ikke holde ved ideen så længe eller gå så helt ind i legen, som den glade dreng kunne. (Forts. i næste nr.)

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

**TORBEN
GRAMSTRUP
CHRISTENSEN**

Det er med stor sorg, at 2. Odense trop har modtaget meddelelsen om, at Torben Gramstrup Christensen i en alder af 16 år er afgået ved døden, ved et ulykkestilfælde d. 26.-11.-1960 ombord i sin fars skib.

Lige siden Torben i maj 1957 kom ind i troppen som spejder, har vi kendt ham som en ualmindelig god kammerat, hvis gode humør og gå-på mod vi alle satte stor pris på.

Vi vil bevare mindet om Torben som en god spejder.

Bent.

5 spejderhytter i Helsingør.

Som tidligere meddelt måtte spejderne i Helsingør afstå deres gamle tropshus, da der skulle bygges på den grund, huset lå på. I den anledning ydede Helsingør byråd en erstatning på 40.000 kr. samt kommunegaranti for et sparekasselån på 30.000 kr. Dette samt en grund stillet til rådighed af byrådet har bevirket, at der nu kan opføres i alt fem spejderhytter på en smuk plads ved Gl. Hellebækvej. Hver af hytterne vil blive på 44 kvadratmeter og indeholdende et tropslokale, to patruljelokaler, entre, materielrum og kogeplads.

De fem hytter, der bliver ens, bygges med særprægede trekantede facadepartier, der nok skal blive attraktive for både spejderne og byen. Fagfolk tager sig af det fundamentale i byggeriet, selve tømrerkon-

I England er der luft-spejdere. Her er et af de yngste medlemmer af »Air Scouts« sammen med en af B.B.C.'s medarbejdere i et 2-sædet glideplan.

struktionen, medens grundudgravning, støbning og selv indretningen foretages af spejderne selv i samarbejde med forældrene.

Da der er tale om erstatningsbyggeri, idet det gamle tropshus er nedrevet, er der givet byggetilladelse, så en ny »spejderby« vil snart se dagens lys.

Friluftsrådet

har af forskellige grunde aflyst den planlagte udstilling i Forum i år. Den vil i stedet for finde sted i 1962.

Thøger Larsens trop

i Lemvig har sikret sig en pokal til ejendom ved for andet år i træk at vinde Sct. Georgs Gildets årlige byløb, arrangeret for de fire uni-

formerede korps i Lemvig. Blandt patruljerne løb Hjorte, DDS, af med præmien som bedste patrulje.

2 nye tropsblade

er tilsendt redaktionen, og vi takker for tilsendelsen. Det er fra 1. Havn-bjerg trop, der kalder tropsbladet: **Montezuma-Stammen**, endvidere fra en anden nystartet trop, nemlig Erik Glippings trop i Nyborg, som kalder deres tropsblad for **Haandfæstningen**. Vi ønsker begge redaktioner god vind fremover.

1. Gjentofte trop

havde succes med sin jubilæumsfest, og troppen kan nu glæde sig over et overskud på ca. 2000 kr.

Fæstningsdrengeenes flok

har gennemført 30 km vandring med 13 ulveunger.

Baden-Powell filmen.

Det er nu to år siden, der første gang blev fortalt, at der skulle optages en spillefilm om Baden-Powells liv. Det er den nu afdøde Cecil B. de Mille, der havde planlagt at optage filmen. Det meddeles nu, at Mr. Sidney Box kort efter jul gik i gang med filmmanuskriptet. Mr. Box er selv gammel spejder, og han har udtalt, at han glæder sig meget til at skulle skrive netop dette manuskript, da han satte Baden-Powell meget højt.

Rover-Moot.

Det 7. Verdens-Rover-Moot vil blive åbnet den 27. december i år. Det sker under sydkorset, idet moot'et finder sted i Clifford Park nogle få miles fra Melbourne, altså i Australien. Det er jo lidt langt væk, så chancen for dansk deltagelse synes ikke stor.

3. Brønshøj trop

har udfordret **Sct. Jørgens trop** i Søborg division til en patruljekonkurrence. Konkurrencen slutter Sct. Georgsdag. Første opgave gik ud på, at hver patrulje skulle fremstille en totempæl.

JEG SAGDE BLOT...

— jeg tør da godt stå på hænder oppe i det træ!

Da Det engelske Spejderkorps skiftede spejderchef. Til venstre den afdøde spejderchef Lord Rowallan. Den nye spejderchef er Sir Charles Maclean.

1. Hjørring trop

er gået i gang efter at have fået byggetilladelse med at grave grund. Huset er beliggende i nærheden af vandtårnet.

Indianer-jamborette.

Fra fredag den 4. til fredag den 11. august holder Nørrejske division sin femte jamborette, traditionen tro i Rold skov. Jamboretten i år holdes i indianerstil.

Endnu en 50-årig!

Den 24. januar kunne 3. Vesterbro trop fejre sin 50-års fødselsdag. Troppen har forøvrigt for kort tid siden solgt sin grund og hytte ved Stavnsholt. Udstykningen af byggegrunde omkring Stavnsholt har gjort salget nødvendigt. Nu søger troppen efter et nyt sted, hvor man kan bygge en hytte til troppens spejdere.

1. Godthaab trop

drager over Sundet i årets sommerlejr, idet turen går til Göteborg med tog, og herfra pr. cykel rundt i Bohuslän.

Sct. Jakob trop

har planlagt årets sommerlejr til Småland, hvor man i et rigtigt vildt og ubehersket terræn vil indrette alle tiders vildmarkslejr. Turen regnes gjort for ca. 100 kr.

1. Charlottenlund trop

har i de senere år udsendt et stort og flot julenummer af deres tropsblad »Stafetten«. Fra det sidste julenummer noterer vi: sidetal 36, artikler bl. a. af spejderchefen, Torben Wolff, tre lokale præster, artikler om KFUM-spejderne og FDF skrevet af deres egne folk, interview med redaktøren af dette blad, fortælling af Kaj Munk m. m. — Alt i alt præsenterer bladet sig smukt og vidner om en kæmpeindsats af dets medarbejdere.

Troppene i Aalborg

har på skift fået tildelt en måned, hvor de har ansvaret for forskellige ting i og omkring Spejderborgen. Det gælder bl. a. renholdelse af gaden, feje, rydde op o.s.v.

Chr. d. 2. trop

praktiserede den gode idé til jul at lade patruljerne udfærdige og sende julehilsenerne til troppens udenbys venner, det var bl. a. til frændetropperne og ejerne af lejrpladserne, som troppen benytter i årets løb. Hilsenerne blev skrevet i troppens navn, og alle patruljemedlemmerne skrev under. Vi lader hermed ideen gå videre til andre.

700 kr.

blev resultatet af en avisindsamling i 2. Østerbro trop og flok.

Sct. Jakobs trop

praktiserer en ny ting, nemlig en udfordringstavle i lokalet beregnet for patruljerne, om dette fortælles der følgende i troppens udmærkede troppsblad »WAP«:

Ideen er den, at patruljerne i forskellige discipliner har mulighed for at udfordre hinanden til dyst. Man hænger ganske simpelt sin patruljefarve op under en af de andre patruljers farve i den disciplin, man ønsker at konkurrere. — Senest 14 dage efter en sådan udfordring skal de respektive PF'er så med hinanden aftale tid, sted og nærmere regler for dysten, der f. eks. kan foregå på patruljeturne eller på et fælles møde. Man opfordrer en udenforstående til at være arrangør og dommer, — det kan være både førere, skovmænd eller en anden patrulje's PF.

Den af de to patruljer, der kommer til at stå som vinder af dysten, kan herefter udfordres indenfor det pågældende område af en hvilken som helst af troppens andre patruljer.

I første omgang bliver disciplinere indenfor de sædvanlige spejderfærdigheder såsom signalering, tovværk, orientering, nødhjælp m. m., men der er også mulighed for at gå over i mere specialiteter som f. eks. brødbagning, redningsrebskast, svømning m. v. Det er Jacobinerådet, der administrerer ordningen, så PF'er kan til enhver tid tage nye konkurrenceområder op.

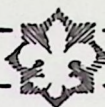
Biologisk Samling .

Vi henleder gerne københavnske spejders opmærksomhed på Biologisk Samling, der er beliggende i nærheden af Bellahøj, nemlig Håbets alle 5. Her er der mulighed for at udbygge sin viden og sin forståelse for dansk natur. Samlingen byder på dejlige dyregrupper og panoramaer, som det er af stor interesse for enhver wood-craftinteresseret at studere nærmere.

Alle unge og børn over 10 år er velkomne på de sædvanlige besøgsdage: mandag, onsdag og fredag kl. 14—17. Du får kyndig vejledning, og du kan slutte besøget med at tegne og læse i samlingens biologiske bibliotek.

Der er også mulighed for gruppebesøg, og de kan finde sted alle ugedage kl. 8—17, ligesom der også er mulighed for at arrangere af-

DUE DAVNE TIL

ÆRES SIDEN

A VANDRINGER

100 km

1. Køge trop

PF Jørgen Strøm Jensen
PF Flemming Larsen
PA Poul Olsen

Valdemar Atterdag trop

PF Kaj Hjorth
PA Peter Hjorth
Hans Chr. Tybjerg

Musketererne, Vejle

PA Erik Lauritzen
PF Torben Svenstrup
SM Jøder W. Petersen

1. Ejby trop

SM Evan Nielsen
PF Jeppe Lund
Bo Løstheim Andersen
PA Flemming Tingleff

Mogens Hansen

Kristian Romme

Arne Nielsen

Niels Højland

PA Jes Trøst Jørgensen

1. Godthaab trop

SM Carsten Hertz-Christensen
Sct. Jørgens trop, Svendborg
SM Carl Age Jensen

90 km

1. Ejby trop

Kristian Romme
PA Claus Helbo

75 km

Oberst Læssøes trop, Kolding

Kaare Krag

Erik Svensson

Musketererne, Vejle

SM Lars Svendsen

SM Per Ankerstjerne

1. Ejby trop

SM Evan Nielsen

Kurt Jensen

60 km

1. Ejby trop

PA Flemming Tingleff

Mogens Hansen

Kristian Romme

Niels Højland

Musketererne, Vejle

PF Steen Koføed

Lars Skov

Henning Worsøe

Christian Sigumfeldt

Flemming W. Nielsen

Lars Jørgensen

Age Jørgensen

Lars Thure Krarup

Poul H. Snørgård

2. Godthaab trop

Ove John Lous

3. Odense - Ugletroppen

PF Hans Age Petersen

1. Hvidovre trop

Snepper. PF Baloo

Ørn. PA Rama

Valdemar Atterdag trop

PF Kaj Hjorth

Hans Christian Tybjerg

Oberst Læssøes trop, Kolding,

Bjarne Madsen

Birger Schneider

Klintekongens trop

PF Stig Bentzen

PF Per Engelbrechtsen

Jørn Grønnebæk

1. Silkeborg trop

Bo Elling Nielsen

Svend Bo

7. Østerbro trop

Jørn Rasmussen

PF Bjørn Buchardt-Larsen

PA Flemming Harboe

PA Jan Gildum

1. Kl. Spejdere

1. Silkeborg trop

PF Sven Troelsen

PF Claus Palmgreen

PF Hans W. Christiansen

Skansetroppen, Fredericia

PF Ib Madsen

6. Østerbro trop

PF Walter Olsen

Oberst Læssøes trop, Kolding

Poul Ankjær

Erik Svensson

Erik Menveds trop, Horsens

Jacob Buksti

6. Århus trop

SM Per Fl. Hansen

SM Hans J. Hansen

SM Niels O. Jørgensen

PF Ulf Andreasen

2. Randers trop

Peter Kruse

1. Godthaab trop

SM Kaj Møller

PF Jens Adler-Nissen

1. Kl. Spejdere

1. Godthaab trop

PF Jens Adler-Nissen

Struer trop

Henning Christiansen

3. Odense - Ugletroppen

PA Erling Sørensen

Musketererne, Vejle

SM Lars Knudsen

Oberst Læssøes trop, Kolding

Poul Ankjær

Kaare Krag

6. Østerbro trop

PF Walter Olsen

3. LdBOR

1. Emdrup trop

SM Knud Jensen

tenbesøg. Sådanne besøg kan dog ikke finde sted uden forudgående telefonisk aftale med kontoret. (BE 1723 kl. 8—17).

Struer sø-trop

forøger i løbet af foråret sin bestand af både med en ny Aalborg-jolle.

I Thisted

solgte spejderne juleneg søndagen før jul. På 2½ time solgtes ca. 600

juleneg, og det gav kr. 1162 — til velgørende formål.

Kvikke ulvehoveder.

Kunne du klare spørgsmålene på side 33? Du kan kontrollere dine svar her.

1. 1857. — 2. Baloo — 3. Sort — 4. Mang flagermus. — 5. Solsort — 6. Panter, tiger, ulv. — 7. Gedde, abborre. — 8. Lige lange.

Hvor skal Kasper, Jesper og Jonatan hen? TIL RØVERKØB I DEPOTET

der holder udsalg fra 6. til 20 februar

SPEJDERHATTE, 2. sortering 17⁸⁵

Overførings- billeder

6,5 cm spejderlilje i 2 farv.
pr. ark m. 9 stk.

0.75

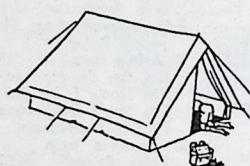

Stavlygter 2-cellet 3.85
complet

Brugte **NYLON-PONSJOER**

med hæfte
begrænset antal

25.⁰⁰

2 mands TELT

med oversejl

før 255.00 - nu **198.⁰⁰**

Spejder- og ulve- STRØMPER

2. sortering

÷

33 1/3

0/0

rabat

ABC- drengetelt A-facon før 58,00 nu **39.85**

Tovværkspjecen »Lidt om tovværk« **1.00**

GUMMIHAMRE, 2. sortering **2.85**

RESTPARTI

ternede sportsstrømper

heluldne - nylonforstærkede
fra størrelse 8 til 11

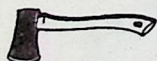
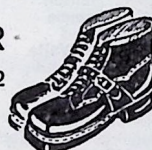
÷ **25 % rabat**

SKISTØVLER

størrelse 31 og 32

24.⁸⁵

andre restpar til stærkt
nedsatte priser

Spejderøkser med små rustpletter
500 g størrelse - før 11,25 nu **8.85**

løvrigt kan man købe

FOLK OG RØVERE I KARDEMOMME BY
i Depotet i København
Indb. og illustr. **9.⁵⁰**

Til forældre og andre, som dyrker

CAMPING

Telte, tidligere års modeller

ABC-autofelt

m. oversejl, forsejl og foropsis
før 798,00 nu **585.⁰⁰**

Lille fransk

COTTAGETELT

før 785,00 nu **485.⁰⁰**

APA-bungalowtelt

m. oversejl
før 632,00 nu **525.⁰⁰**

TELTSERGE

2. sort. ca. 1/2 pris nu **37.⁵⁰**

TRÆ-KLAPSTOLE **2.⁸⁵**

KØKKENBORDE

før 45,00 nu **25.⁰⁰**

VANDBEHOLDERE

plastic - 7,5 liter
før 13,25 nu **7.⁸⁵**

AUTOMADKASSER

alum. **10.⁸⁵**

FRASORTEREDE GASKOGERE

campingmøbler m. m. til vurderingspriser!

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

Spejdernes Magasin

Red.: Kommunalærer J. B. Skotte Hansen
Huginsvej 2, Bagsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydensalsvej 32, København V. Telf. VE 3666

Begges blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16. Lørdag 8-12